

Can Massaguer - Coll de n'Orri - Serra de Repiaix i els Terressos
- Can Rossell - Carretera Arbúcies a Hostalric - Pont sobre la
riera - Riera d'Arbúcies - Can Massaguer

Recorregut 1,7 km d'anada

Desnivell Baixada de 110 metres

Durada 40 min sense comptar les aturades

Edat recomanada A partir de 5 anys

Destaquem La vall d'Arbúcies i la riera

Recomanacions Porteu cantimplora i botes de muntanya.
A l'estiu cal incloure tovallola, banyador,
gorra i repel·lent d'insectes.

itineraris de natura CAN MASSAGUER

1. Bosc de can Massaguer
2. Sot de la Comafosca
3. Vila d'Arbúcies
4. Font de la Pintoresca
5. Riera de Breda
6. Vila de Breda
7. Ermita de Sant Llop
8. Castell de Montsoriu
9. Riera d'Arbúcies
10. Gorg Negre de Gualba
11. Camí de les cascades
12. Fageda de Santa Fe

fixa't

Els roquissars de granit
Les vistes sobre Breda i el Montnegre
La molsa als troncs dels arbres
Els pellons de les castanyes
El sot de Montsoriu
La silueta retallada del Castell
Les pinyes rossegades pels esquirols
Els conreus de la vall d'Arbúcies
Les vinyes de can Serrat
Els xiprers i el porxo de can Rossell
El sauló a la llera de la riera
La resclosa i el rec

pinya rossegada pels esquirols

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient

Associació Catalana
Cases de Colònies

Dolors Almeda 1-3 local 8 08940 Cornellà de Llobregat
Tel. 93 474 46 78 Fax 93 377 73 44
accc@esplai.org www.esplai.org

9 la riera d'Arbúcies

CAN MASSAGUER

L'itinerari que us proposem parteix de l'Escola de Natura de Can Massaguer i des de coll de n'Orri, baixa per la serra de Repiaix i els Terressos fins a la frescor de la riera d'Arbúcies. Al començament s'enlaira sobre Breda amb l'imponent Montnegre al sud per després emprendre un suau davallar per una pista ampla.

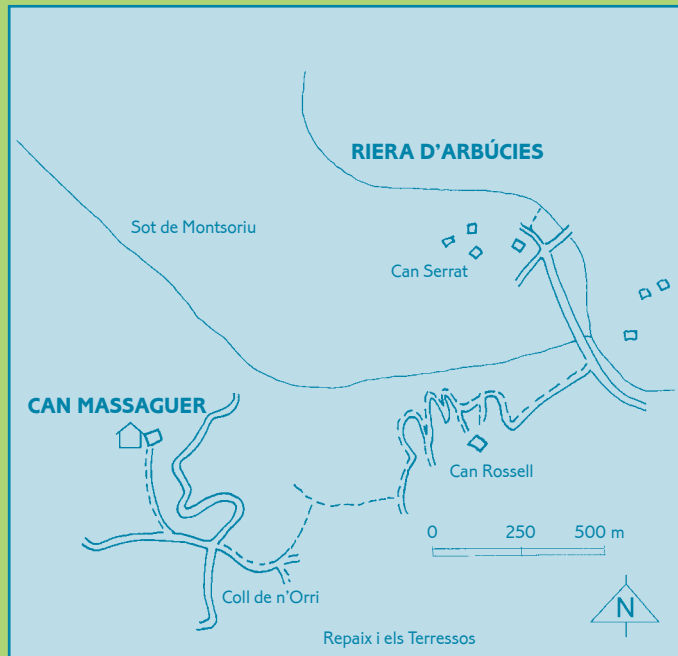
Amb l'excusa de refrescar-nos a les aigües netes de la riera d'Arbúcies, caminarem fins al fons de la vall d'Arbúcies, primer entre un bosc mixt de castanyers, alzines, suros i pins i, després, ja a la vora de l'aigua, al costat d'enormes plàtans i arbres de ribera.

Al llarg de tot el camí resulta fàcil descobrir els rastres dels animalons que troben refugi a l'alzinar, al temps que pinyons, pellons de castanya, cireres d'arboç i altres fruits i plantes aromàtiques ens mostren la riquesa d'aquest bosc mixt.

Mentre gaudim d'esplèndides vistes del castell de Montsoriu i la torre de les Bruixes, el camí ens acostarà a la vall, on els masos de can Rossell i can Serrat conserven encara avui bona part de la seva activitat agrícola.

Després de tan agradable caminada, és d'agrair un refrescant bany a les aigües cristal·lines de la riera d'Arbúcies i enlloc millor per fer-ho que una resclosa on el cant de l'aigua entre les pedres ens pot portar a altre temps en què l'aprofitament de l'aigua era font de riquesa arreu d'aquesta bonica vall.

Can Massaguer (260 m)

Des de l'entrada principal i tot vorejant aquesta antiga casa pairal reconvertida en Escola de Natura, prenem la pista principal d'accés i sortim a la carretera del castell i de la urbanització Fogueres de Montsoriu. La indústria del suro va tenir i té molta força en aquestes contrades. Els arbres dels voltants avui encara s'exploten per obtenir-ne l'escorça que un cop manufacturada esdevindrà taps o altres productes a base de suro.

3 min. Coll de n'Orri (240 m)

Baixant de la carretera del castell arribem a aquest coll que es troba a la mateixa carretera que va de Breda a Arbúcies i uneix els vessants del turó del castell de Montsoriu amb els de la serra de Gaserans. Creuem l'asfalt i ens trobem una creu de terme que separa Breda i Sant Feliu de Buixalleu. Ens enfilem per una pista ampla i fressada, deixant a pocs metres un corriol a mà dreta. Aquesta pista ens enlaira sobre Breda i ens ofereix una magnífica vista del Montnegre cap al sud.

10 min. Serra de Repaix (260 m)

La pista travessa per una zona de màquia, amb estepes i altres arbustos mediterranis, i una sureda força esclarissada per tal de facilitar l'aprofitament del suro. En aquesta sureda es pot observar els efectes de l'incendi forestal que va afectar al Montseny el 1994. Les escorces de les sureres són molt gruixudes i el suro és ignífug, fet que confereix a l'alzina surera molta resistència al foc, però tot i així, encara avui estan ennegrides pel fort incendi. En el talús esquerre es pot observar una afloració de roca granítica. Arribem a una trifurcació de camins, i girem a l'esquerra agafant un petit corriol al que s'accedeix per una forta pendent de baixada relliscosa, abandonant la pista ampla, la qual a uns metres més endavant es bifurca de nou. Estem entrant en un bosc més dens i ja comencem a descendir cap a la vall d'Arbúcies.

15 min. Bosc mixt d'alzines i pins (230 m)

El corriol de baixada passa entre un bosc mixt molt típic de la zona. Alzines sureres es barregen amb roures i castanyers quan les condicions d'ombra i frescor permeten el creixement d'aquests arbres caducifolis. Predomina la vegetació de tipus mediterrani, d'alzines i suros, i tan sols en els sots obacs hi són presents els castanyers. Fet que ens permet diferenciar una gradació del tipus de vegetació entre la solana i la obaga. Podem entretenir-nos buscant castanyes entre els pellons punxeguts que trobem als nostres peus o a descobrir els rastres de senglars, fagines o altres habitants d'aquestes zones més embarbassades. A la tardor, les cireretes d'arboç també poden endolcir-nos l'excursió. Arribem tot seguit a una bifurcació i girem cap a la dreta, agafant un camí que ens permet avançar sense guanyar ni perdre alçada. De nou som entre castanyers, alzines i roures que tenen molta ombra per oferir i la molsa que es troba arreu així ho certifica. En aquesta bifurcació, si prenguéssim el camí de l'esquerra tornariem a la carretera i a coll de n'Orri, és interessant però, fixar-se en la petita bassa pluvial que es forma al marge superior a pocs metres. A vegades podem trobar-hi petjades ben evidents marcades en el fang.

Sovintegen les petjades de porc senglar, el qual marca dos unglots quasi triangulars, ja que li agrada molt rebolcar-se pel fang per desparasitar-se. També podem seguir-li el rastre gràcies a les furgades, quan remou la terra deixant l'herba i la molsa arrencada en buscar arrels.

Continuant pel camí de la dreta arribarem a una pineda de pi pinyer, i caminem sobre una catifa de pinassa on trobem les pinyes rossegades pels esquiroles o ratolins. Podem identificar de qui han estat alimentats, fixant-nos amb els filaments llenyosos que deixa l'esquirol per arrencar les escates, degut a la força de les seves dents més grosses que les del ratolí. Caminar en silenci per aquest camí resulta impossible ja que la fullaraca seca de pi sona sota les soles de les nostres botes. Reconeixem la pinya del pi pinyer per ser de gran grandària i molt arrodonada. De sobte, el bosc de pi pinyer s'esclarissa i sortim altre cop a una pista.

20 min. Pista ampla (220 m)

El descens ara és suau i plàcid. Les vistes sobre la vall d'Arbúcies i el turó de Montsoriu no ens deixaran ja fins que perdem més alçada.

Els conreus d'herbacis com el blat de moro dominen al fons de la vall on el rec amb moderns sistemes d'aspersió és habitual. Als vessants podem observar les vinyes de can Serrat, la masia que podem veure sota el turó en el que es retalla la silueta del castell de Montsoriu. Des de la nostra posició podem apreciar perfectament que el cim del turó no és circular del tot, cosa que va obligar a construir una torre allunyada del cos principal del castell, la torre de les Bruixes, per tal de tenir un control visual total de la vall i evitar possibles atacs per aquesta vessant. Aquesta torre pren aquest nom degut a les nombroses nits en què, na Guilleuma, comtessa de Cabrera, s'hi passejava amb una torxa. Aquesta actitud, a mig camí entre la llegenda i la realitat, va acabar sent causa de supersticions entre la gent dels pobles del voltant que veien les misterioses llums i parlaven de la senyora del castell com si d'una bruixa es tractés. Descendim paral·lels al torrent que baixa de coll de n'Orri i que s'ajunta amb un altre que baixa del turó del castell just sota nostre: Es tracta del sot de Montsoriu. La frondositat del bosc de ribera d'aquest fonçal és tal que gairebé es torna impenetrable en alguns punts.

35 min. Can Rossell (170 m)

La baixada es fa sense més entrebancs, deixem un trencall poc evident a la dreta i la mateixa pista fressada ens condueix fins a can Rossell després de pocs revolts. Els xiprers, arbres comuns a l'entrada de les cases de camp, ens donen la benvinguda a aquest mas reformat. La història popular explica que el nombre de

xiprers significava el número de nits que els propietaris de la masia podien oferir als visitants per fer-hi estada. Can Rossell compta amb una bonica porxada al pis superior amb vistes sobre els camps de conreu propers. Voregem can Rossell i, ja entre camps, sortim a la carretera per unes portes metàl·liques.

40 min. Carretera d'Arbúcies a Hostalric (155 m)

Un cop a la carretera davant nostre ja s'insinua la presència de l'aigua. Grans plàtans anuncien la riera. Si volem mullar-hi els peus, ens cal remuntar uns 300 metres de carretera en direcció Arbúcies amb molt de compte per la vorera d'emergència de la carretera. Deixem a l'esquerra el trencall de la carretera que es dirigeix a Breda, i que ens duria altra vegada fins al coll de n'Orri.

48 min. Pont sobre la riera (158 m)

Una vegada hem passat la carretera de Breda, de seguida veiem que la carretera que ens porta a Arbúcies creua la mateixa riera, per un pont. Abans d'aquest pont, a la nostra dreta descobrim un camí estret que s'obre pas entre la bardissa i baixa ràpidament fins a la riera.

50 min. Riera d'Arbúcies (150 m)

El punt on arribem és una antiga resclosa que desviava l'aigua per a regar. Aquesta petita construcció ens pot donar una idea de la importància que tenia l'aigua, com a recurs i també com a força motriu. Durant el segle XIX les fàbriques s'ubicaven al llarg de les rieres, per tal d'aprofitar la força de l'aigua per impulsar la maquinària. Per accedir a la llera hem de creuar el rec per on circula l'aigua que actualment s'aprofita per usos agrícoles. Les aigües clares ens criden a remullar-nos. Podem banyar-nos entre els salts d'aigua que cauen des dels roquissars i formen petits gorgs o asseguts tranquil·lament sobre el sauló (aquesta sorra gruixuda que és producte de l'erosió del granit i està dipositada per tota la llera). Aquest mateix sauló tard o d'hora acabarà formant part de l'arenal d'alguna platja si les crescudes del riu aconseguen transportar-lo fins al mar. El sauló és un material molt utilitzat a la construcció per fer ciment, pavimentar carrers o revestir parets. Pel que respecta a la vida a l'aigua, a la riera d'Arbúcies podem trobar una gran biodiversitat d'animals d'aigua dolça, fet que ens mostra la qualitat d'aquestes aigües.

Després d'aquest gratificant bany final i de gaudir del bosc de ribera que ens acompanya, només cal que desfem el camí per tornar de nou a can Massaguer.

2 h. Can Massaguer (260 m)

Arribada a l'Escola de Natura, on finalitza l'itinerari.